

สรุปการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ปัญหาอาชญากรรมเป็นปัญหาที่สำคัญในสังคมและต้องได้รับการแก้ไข อาชญากรรมไม่สามารถแก้ไขให้ยุติได้ด้วยบุคคลเพียงกลุ่มเดียว แต่เป็นหน้าที่ของทุกคนในสังคมที่ต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน งานคุมประพฤติจึงเข้ามามีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้สังคมหรือชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมมาตรการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดโดยอาศัยการบริหารสังคมเป็นมาตรการทางกฎหมายที่เกิดจากการผสมผสานแนวความคิดตามทฤษฎีการลงโทษเพื่อเป็นการยับยั้ง ทฤษฎีการลงโทษเพื่อเป็นการชดเชยความผิดและทฤษฎีการลงโทษเพื่อเป็นการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด โดยมีหลักการที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดอย่างมีมนุษยธรรม ภายใต้งานแห่งความยินยอมของผู้กระทำความผิดที่มุ่งหวังปรับปรุงแก้ไขผู้กระทำความผิดให้มีโอกาสแก้ไขฟื้นฟูพฤติกรรมและจิตใจด้วยการสร้างจิตสำนึกให้เกิดความรับผิดชอบต่อผู้อื่นและสังคมด้วยการทำงานบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์และเพื่อเป็นการชดเชยความผิดที่ได้ก่อขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อตัวผู้กระทำความผิดและสังคม ทั้งยังช่วยให้ผู้กระทำความผิดกลับตนเป็นคนดีและสามารถกลับเข้าสู่สังคมได้

แนวความคิดการให้ผู้กระทำความผิดทำงานบริการสังคม มีความเป็นมาเริ่มต้นที่ประเทศอังกฤษ และได้เป็นที่รู้จักแพร่หลายทั่วราชอาณาจักรอังกฤษ แคนาดา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ สหรัฐอเมริกา ตลอดจนกลุ่มประเทศสแกนดิเนเวีย เช่น ประเทศเนเธอร์แลนด์ นอร์เวย์ และตลอดจนประเทศในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เช่น ประเทศสิงคโปร์ เป็นต้น

การทำงานบริการสังคมหรือบริการสาธารณประโยชน์ หมายถึง การที่ผู้ถูกคุมความประพฤติยินยอมทำงานที่เป็นการทำงานบริการแก่สังคม ชุมชน หรือองค์การสาธารณกุศล โดยไม่ได้รับค่าจ้างตอบแทนหรือค่าจ้างภายในระยะเวลาที่ศาลเห็นสมควร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขฟื้นฟูพฤติกรรมและจิตใจของผู้ถูกคุมความประพฤติ

โดยการสร้างจิตสำนึกให้เกิดความรับผิดชอบต่อผู้อื่นและสังคมด้วยการทำงานบริการสังคมหรือบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ และนำมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการลงโทษวิธีหนึ่งแทนการเลือกแกลงโทษจำคุกในระยะสั้น โดยการจำกัดเสรีภาพ จำกัดเวลาพักผ่อนส่วนตัว บังคับให้ใช้เวลาว่างเพื่อสร้างสรรค์ประโยชน์ให้แก่สังคม

โครงสร้างทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการทำงานบริการสังคมโดยผู้กระทำ ความผิดของประเทศในระบบกฎหมายคอมมอนลอว์ แต่ละประเทศจะมีหลักเกณฑ์คล้ายคลึงกัน แต่จะแตกต่างกันในรายละเอียด กล่าวคือ จะต้องเป็นผู้กระทำความผิดที่ต้องคำพิพากษาของศาลให้ลงโทษจำคุกในคดีความผิดเพียงเล็กน้อย และศาลเห็นควรกำหนดให้จำเลยทำงานบริการสังคมแทนการลงโทษจำคุกในระยะสั้น แต่กฎหมายในบางประเทศ เช่น ประเทศอังกฤษ ศาลจะสั่งให้จำเลยทำงานบริการสังคมแทนการลงโทษจำคุกในระยะสั้น ทั้งนี้ ศาลจะสั่งให้คุมประพฤติจำเลยด้วยหรือไม่ก็ได้ ศาลจะนำวิธีการทำงานบริการสังคมมาใช้โดยไม่ผูกติดกับการคุมประพฤติมาใช้เป็นมาตรการเดียวก็ได้ ส่วนในประเทศสหรัฐอเมริกา และนิวซีแลนด์ กฎหมายให้อำนาจศาลใช้ดุลยพินิจกำหนดให้จำเลยทำงานบริการสังคมในคดีที่มีโทษปรับก็ได้ ยังผลทำให้ยังยั้งคดีที่มีโทษปรับเพียงเล็กน้อย เช่น คดีอาชญากรรมทางเศรษฐกิจหรือคดีความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติจราจรลดน้อยลงไปได้บ้าง

ส่วนรูปแบบของมาตรการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดโดยอาศัยการบริการสังคมของประเทศในระบบกฎหมายคอมมอนลอว์ สามารถแยกออกเป็น 2 แบบ คือ มาตรการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดโดยอาศัยการบริการสังคมแบบเดี่ยว (Sole sanction) ศาลจะมีคำสั่งให้ผู้กระทำความผิดทำงานบริการสังคมแต่เพียงอย่างเดียว ส่วนอีกรูปแบบหนึ่งก็คือ มาตรการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดโดยอาศัยการบริการสังคมแบบผสม (Combined sanction) ศาลจะมีคำสั่งให้ผู้กระทำความผิดทำงานบริการสังคมควบคู่กับมาตรการทางกฎหมายอย่างอื่น ในหลายประเทศได้นำรูปแบบมาตรการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดโดยอาศัยการบริการสังคมทั้งแบบเดี่ยวและแบบผสมมาใช้ควบคู่กัน ทั้งนี้ เนื่องจากเห็นควรให้ผู้กระทำความผิดบางรายจำเป็นต้องได้รับการรักษา

เบี่ยงเบนด้วยวิธีการอื่นด้วย การทำให้ทำงานบริการสังคมแต่เพียงอย่างเดียวไม่เป็นการเพียงพอที่จะแก้ไขฟื้นฟูพฤติกรรมและจิตใจของผู้กระทำผิดได้

เงื่อนไขในการสั่งให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานบริการสังคมต้องอาศัยกระบวนการในการจัดวางบุคคลค่อนข้างซับซ้อน และต้องผ่านการพิจารณากลับกรองเป็นขั้นตอน ไม่ว่าจะเป็นขั้นตอนก่อนศาลมีคำพิพากษาหรือขั้นตอนภายหลังกาลมีคำพิพากษา ทั้งนี้ เนื่องจากมีปัจจัยอื่น ๆ ที่ต้องคำนึงถึงหลายประการ เช่น การจัดวางบุคคลต้องให้มีความเหมาะสมกับประเภทของงานบริการสังคมหรือกิจกรรมองค์กรหรือหน่วยงานที่รับผู้กระทำผิดเข้าทำงานและระยะเวลาการทำงานบริการสังคมต้องมีความเหมาะสมกับผู้กระทำผิดแต่ละรายเป็นกรณี ๆ ไป

การคัดเลือกบุคคล จากการศึกษาวิจัยพบว่า สำนักงานคุมประพฤติได้มีการคัดเลือกผู้ถูกคุมประพฤติ โดยจัดแบ่งคุณลักษณะของผู้กระทำผิดออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ผู้กระทำผิดที่ไม่เหมาะสมกับการทำงานบริการสังคม และผู้กระทำผิดที่เหมาะสมกับการทำงานบริการสังคม ผู้กระทำผิดที่เหมาะสมกับการทำงานบริการสังคมจะได้รับการคัดเลือกให้เข้าร่วมโครงการบริการสังคม หลักเกณฑ์ดังกล่าวนี้ถูกกำหนดขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับวิธีการคุมประพฤติเพื่อสร้างความมั่นใจต่อชุมชนว่าผู้กระทำผิดจะไม่ออกมาสร้างความเดือดร้อนหรือทำให้สาธารณชนหวาดระแวงเกรงว่าบุคคลเช่นนั้นจะกระทำผิดขึ้นอีก ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการบริการสังคมก็คือ อายุและการศึกษา ส่วนองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น เพศ เชื้อชาติ สถานภาพการสมรส ประเภทของความผิด ระยะเวลาที่ศาลลงโทษจำคุก และระยะเวลาการคุมประพฤติ ไม่มีนัยสำคัญต่อความสำเร็จของโครงการบริการสังคม

การคัดเลือกหน่วยงานหรือองค์กรที่รับผู้กระทำผิดเข้าทำงาน จะต้องเป็นหน่วยงานหรือองค์กรที่ไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไรหรือดำเนินกิจกรรมทางการเมืองหรือไม่ตั้งข้อรังเกียจหรือเลือกรับอาสาสมัครโดยแบ่งแยกเชื้อชาติ ศาสนา อายุ หรือเพศ หรือต้องเป็นหน่วยงานที่มีการกำหนดลักษณะงาน (Job Description)

ไว้อย่างชัดเจน และต้องไม่มีลักษณะของการเสี่ยงภัยหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพ อนามัยและความปลอดภัยของผู้ถูกคุมประพฤติ นอกจากนี้การคัดเลือกหน่วยงานที่ดีต้องมี กระบวนการคัดเลือกบุคคลให้เหมาะสมกับองค์กร uly จะต้องพิจารณาวัตถุประสงค์ของ คาพิพากษา บุคลิกลักษณะของผู้ถูกคุมความประพฤติ และความต้องการของหน่วยงาน ประกอบการพิจารณา

การกำหนดประเภทของงานบริการสังคมก็ต้องผ่านกระบวนการพิจารณา กลั่นกรองและตรวจสอบจากพนักงานคุมประพฤติเช่นเดียวกัน ประเภทของงานบริการ สังคมก็ต้องได้รับการพิจารณาพร้อมกับความเหมาะสมอื่น ๆ ของผู้กระทำความผิด เช่น อายุ เพศ ความถนัด ความสนใจ ประเภทแห่งความผิด ความปลอดภัย เป็นต้น

การกำหนดระยะเวลาการทำงานบริการสังคม จากการศึกษาการดำเนินงาน โครงการบริการสังคมของประเทศในกลุ่มประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายคอมมอนลอว์ พบว่า แต่ละประเทศมีวิธีการกำหนดและหาจุดเหมาะสมของระยะเวลาที่แตกต่างกัน เช่น โครงการบริการสังคมของประเทศอังกฤษและอเมริกา ช่วงระยะเวลาที่ทำงาน บริการสังคมที่ได้ผลอยู่ระหว่าง 50-200 ชั่วโมง ส่วนประเทศนิวซีแลนด์ กำหนด จำนวนชั่วโมงการทำงานบริการสังคมน้อยอย่างน้อยไม่น้อยกว่า 8 ชั่วโมง และไม่เกิน 200 ชั่วโมง ซึ่งถ้าหากให้ผู้กระทำความผิดทำงานมากหรือน้อยกว่านี้ กลับประสบ ความสำเร็จลดลง การกำหนดจุดเหมาะสมของระยะเวลา มีปัจจัยที่ต้องคำนึงถึงความ เหมาะสมของผู้ถูกคุมประพฤติหลายประการ เช่น สุขภาพร่างกาย สุขภาพแห่งจิต ภาวะ ทางเศรษฐกิจ ช่วงเวลาการประกอบสัมมาชีพตามปกติ ภาวะทางครอบครัว เป็นต้น จึงเป็นการยากที่จะกำหนดเกณฑ์ที่ตายตัวว่า คดีประเภทใดและผู้กระทำความผิด รายใดควรจะทำงานบริการสังคมยาวนานเพียงใดจึงจะสามารถแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำ ความผิดได้ กฎหมายจึงกำหนดแต่เพียงระยะเวลายันสูงและขั้นต่ำเอาไว้ ทั้งนี้ เพื่อให้ศาลสามารถชั่งตุลย์พินิจตามความเหมาะสมเป็นรายกรณี ๆ ไป

การกำหนดเงื่อนไขบริการสังคม กฎหมายในหลายประเทศกำหนดให้ศาล เป็นผู้ใช้ดุลยพินิจ โดยระบุศาลและเขตอำนาจไว้อย่างชัดเจน ในการกำหนดเงื่อนไข การทำงานบริการสังคมของศาลนั้น ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมอื่น ๆ ประกอบด้วย เช่น สุขภาพทางร่างกายและจิตใจ ภาวะทางครอบครัว ภาวะทางเศรษฐกิจ ระยะ เวลาการทำงานตามปกติของผู้กระทำความผิด เป็นต้น เงื่อนไขการทำงานบริการ สังคมต้องเป็นเงื่อนไขที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการทำงาน บริการสังคมอย่างแท้จริง ส่วนการสิ้นสุดเงื่อนไขบริการสังคมนั้น กฎหมายในหลาย ประเทศได้กำหนดพฤติการณ์ที่ถือว่าละเมิดหรือฝ่าฝืนเงื่อนไขบริการสังคม และมีวิธีการ ปฏิบัติที่แตกต่างกัน เช่น ประเทศอังกฤษ พระราชบัญญัติกำหนดอำนาจศาลอาญา (The Power Criminal Court Act) ให้อำนาจ จัสติส ออฟ เดอะ पीส (Justice of the peace) ออกหมายเรียกหรือหมายจับให้ผู้ถูกคุมความประพฤติมาศาล เพื่อให้ศาลทำการไต่สวนว่าจำเลยมีพฤติการณ์อันถือว่าละเมิดต่อเงื่อนไขที่ศาลได้ กำหนดไว้หรือไม่ หากจำเลยเพิกเฉยหรือละเมิดเงื่อนไขบริการสังคม ศาลเพิกถอน คำสั่งบริการสังคม แต่ถ้าหากจำเลยได้ปฏิบัติตามเงื่อนไข และทำงานบริการสังคม ครบถ้วนตามคำสั่งศาลแล้ว การคุมประพฤติก็สิ้นสุดลง และในการพิจารณาของศาลนั้น จะไม่มีลูกขุน (Jury) ร่วมพิจารณาด้วย

เป็นที่น่าสังเกตว่า นอกจากจะต้องสร้างความมั่นใจต่อชุมชนแล้ว ต้องสร้าง หลักประกันต่อผู้กระทำความผิดว่างานที่ให้ทำต้องไม่เป็นอันตรายในการดำเนิน โครงการบริการสังคมในบางประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกามีหลักประกันความปลอดภัย ให้กับผู้กระทำความผิดที่เข้าร่วมในโครงการบริการสังคม หากผู้กระทำความผิดได้รับ อันตรายจากการทำงานหรือก่อให้เกิดความเสียหายให้แก่บุคคลอื่นหรือทรัพย์สินของ บุคคลภายนอกแล้ว องค์กรหรือหน่วยงานจะทำสัญญาประกันภัยไว้กับบริษัทประกันภัย เพื่อ เรียกหรือจ่ายชดเชยค่าเสียหายอันเนื่องมาจากการทำงาน

สำหรับประเทศไทยได้มีการนำมาตรการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิด โดยอาศัยการบริการสังคมมาใช้กับงานคุมประพฤติตามแนวความคิดพื้นฐานจากหลัก

อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยาแนวใหม่ที่มุ่งจะแก้ไขฟื้นฟูพฤติกรรมและจิตใจของผู้กระทำ ความผิด นับตั้งแต่ได้มีการตราพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56, 57 และ 58 ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 12 สิงหาคม พ.ศ. 2532 ศาลมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดได้มากขึ้น รวมทั้งให้ผู้ถูกคุม ความประพฤติทำงานบริการสังคม หรือบริการสาธารณะด้วย นอกจากกฎหมายให้ อำนาจศาลแล้ว ยังกำหนดให้พนักงานคุมประพฤติสามารถกำหนดเงื่อนไขได้บางส่วน

หลักเกณฑ์ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 56 ซึ่งแก้ไขใหม่นั้น เงื่อนไข ที่กำหนดให้ผู้กระทำผิดทำงานบริการสังคมได้นั้น จะใช้กับคดีที่มีโทษจำคุกเท่านั้น ครอบงำมาใช้เพื่อเป็นเงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤติผู้กระทำผิด ภายใต้อำนาจ แห่งความยินยอมของผู้กระทำผิด ทั้งนี้ เป็นหลักเกณฑ์ที่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2534 และหลักปรัชญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนเกี่ยวกับการ ลงโทษ อันเป็นหลักประกันมิให้บุคคลถูกบังคับใช้แรงงานโดยมิได้สมัครใจ

การจัดให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานบริการสังคมหรือบริการสาธารณ- ประโยชน์ในโครงการส่งเสริมบทบาทและความร่วมมือของชุมชนในงานคุมประพฤติ ผู้ใหญ่ตามแผนปฏิบัติการของสำนักงานส่งเสริมตุลาการนั้น มีกระบวนการและขั้นตอน ในการจัดให้ผู้กระทำผิดทำงานบริการสังคม เช่น การคัดเลือกบุคคล การกำหนดระยะเวลาทำงานบริการสังคม การกำหนดประเภทของงานบริการสังคม การคัดเลือกหน่วยงานและกิจกรรม เป็นต้น ย่อมต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของ ผู้กระทำผิดแต่ละราย ๆ เป็นกรณีไป ทั้งนี้ ในทางปฏิบัติ สำนักงานคุมประพฤติ รับผิดชอบทำงานที่กำหนดแนวทางการปฏิบัติตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 56 ซึ่งแก้ไขใหม่นั้น ได้กำหนดแนวทางที่น่าจะดำเนินการได้เพียงกว้าง ๆ เท่านั้น

เนื่องจากการนำมาตรการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดโดยอาศัยการบริการ สังคมมา ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ซึ่งได้แก้ไขใหม่นั้น ยังเป็นเรื่องใหม่ ย่อมต้องมีปัญหาและอุปสรรคในทางปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะ

เพื่อให้โครงการผู้ถูกคุมความประพฤติทางานบริการสังคม สามารถดำเนินงานทางปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ และให้สอดคล้องกับแนวความคิดหลักการ และวัตถุประสงค์ของการทำงานบริการสังคม สมควรมีมาตรการในการปรับปรุงแก้ไขงานด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. เนื่องจากพระราชบัญญัติวิธีดำเนินการคุมความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2522 กฎหมายไม่ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ให้พนักงานคุมประพฤติเสนอความเห็นให้จำเลยทางานบริการสังคมหรือมีอำนาจตกลงยินยอมกับจำเลยในเรื่องการทางานบริการสังคม จึงเห็นควรที่จะยกร่างแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวิธีดำเนินการคุมความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2522 โดยกำหนดอำนาจหน้าที่ให้พนักงานคุมประพฤติเสนอความเห็นให้จำเลยทางานบริการสังคมหรือมีอำนาจตกลงยินยอมกับจำเลยในเรื่องการทางานบริการสังคม เพื่อให้สอดคล้องกับประมวลกฎหมายอาญามาตรา 56 วรรค 2

นอกจากนี้ผู้เขียนมีความเห็นว่า ควรให้พระราชบัญญัติบริการสังคมหรือกฎกระทรวงอันเป็นระเบียบที่เกี่ยวข้องออกตามความประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56, 57 และ 58 เพื่อกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับเงื่อนไขการให้ผู้กระทำความผิดทางานบริการสังคมให้ชัดเจนยิ่งกว่าบทบัญญัติของกฎหมาย ซึ่งเป็นแม่บทหลักและพระราชบัญญัติวิธีการดำเนินการคุมความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2522 แต่เพียงอย่างเดียวไม่เป็นการเพียงพอ จำเป็นต้องมีบทบัญญัติที่กำหนดขึ้นมารายละเอียดเฉพาะ

เหตุผลที่ต้องจัดทำพระราชบัญญัติบริการสังคมขึ้นมารายละเอียด เนื่องจาก การปฏิบัติงานภายใต้โครงการผู้ถูกคุมความประพฤติทางานบริการสังคมนั้น เป็นงานที่ซับซ้อนและมีปัจจัยที่ต้องคำนึงถึงหลายประการ พระราชบัญญัติบริการสังคมอย่างน้อยต้องมีเนื้อหาหรือรายละเอียดครอบคลุมในเรื่องดังต่อไปนี้ นิยามความหมายของงาน

บริการสังคม อานาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานที่เกี่ยวข้อง หลักเกณฑ์ทางกฎหมายระยะเวลาการทำงานบริการสังคม การกำหนดสถานที่ คณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง

2. ควรให้มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทั่วไปทราบถึงการดำเนินงานในโครงการให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานบริการสังคม โดยชี้แจงถึงแนวความคิดหลักการและเหตุผลของการนำมาตรการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดโดยอาศัยการบริการสังคมมาใช้กับงานคุมประพฤติ ซึ่งจะมีผลให้ประชาชนลดความเชื่อและเห็นด้วยกับการนำวิธีการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดตามหลักอาชญาวิทยาและทัณฑวิทยาแนวใหม่และไม่เห็นประโยชน์ของการให้ผู้กระทำความผิดบางประเภทได้รับโทษจำคุกในระยะสั้น แต่หากใช้ทางเลือกอื่นแทนวิธีการจองจำในทัณฑสถาน โดยมุ่งหวังให้ผู้กระทำความผิดได้มีโอกาสแก้ไขฟื้นฟูพฤติกรรมและจิตใจ ด้วยการสร้างจิตสำนึกให้เกิดความรับผิดชอบในการสร้างสรรค์สิ่งที่เป็นประโยชน์ให้แก่สังคม

3. ควรจัดให้มีการสัมมนาหรือจัดประชุมผู้พิพากษาที่สำนักงานคุมประพฤติ ตั้งอยู่หรือจัดทำหนังสือเพื่อเผยแพร่ ชักซ้อมความเข้าใจไปยังศาล ทั้งนี้ กฎหมายกำหนดให้ศาลเป็นผู้ใช้ดุลยพินิจกำหนดเงื่อนไข ดังนั้น จึงต้องสร้างความรู้ความเข้าใจต่อศาล ซึ่งเป็นผู้บังคับใช้กฎหมายโดยตรง

4. ควรจัดให้มีการประชุมหรือสัมมนาเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ เจ้าพนักงานคุมประพฤติ เจ้าหน้าที่ของศาล เพื่อเพิ่มเติมความรู้ความเข้าใจในโครงการผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานบริการสังคม แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อชักซ้อมความเข้าใจโดยมุ่งเน้นให้เห็นประโยชน์ที่จะได้รับจากการดำเนินโครงการบริการสังคม และควรมีการติดต่อประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ของศาลและเจ้าพนักงานคุมประพฤติ เพื่อให้การดำเนินงานในการปฏิบัติเป็นไปด้วยความรวดเร็ว

5. ควรจัดให้มีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์เข้าร่วมในโครงการบริการสังคม ในการคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้าร่วมในโครงการนั้น สำหรับผู้กระทำ

ความผิดที่มีความบกพร่องทางจิตใจ ควรจะให้นักจิตวิทยาซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านร่วมพิจารณาว่าจำเป็นหรือไม่ หรือผู้ถูกคุมความประพฤติควรเข้ารับการรักษาหรือพิจารณาว่าควรจะแก้ไขฟื้นฟูพฤติกรรมและจิตใจผู้กระทำความผิดด้วยวิธีใดจึงจะเหมาะสมกับสภาพการณ์ของผู้ถูกคุมประพฤติแต่ละราย

6. ควรมีการติดต่อขอความร่วมมือและประสานงานกับองค์กรหรือหน่วยงานที่ไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไรหรือองค์การสาธารณกุศล โดยประชาสัมพันธ์ให้ทราบแนวความคิด หลักการและวัตถุประสงค์ของการดำเนินโครงการผู้ถูกคุมประพฤติทำงานบริการสังคม

7. ควรมีหลักประกันความปลอดภัยในการทำงานให้แก่ผู้กระทำความผิด ทั้งนี้ เพื่อเป็นหลักประกันความปลอดภัยให้แก่ผู้กระทำความผิด หากได้รับบาดเจ็บอันเนื่องมาจากการทำงานบริการสังคม จึงจำเป็นต้อง ประกันภัยให้กับผู้กระทำความผิด

ศูนย์วิทยพัชยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย